LEŽALJKA LAZY BED
Besplatna dostava za celu Srbiju!
Kvalitetni loteks materijal!
Garancija šest meseci!
PORUČITE ODMAH

Najudobnije Ležaljke Lazy Bed
Akcijska cena za najudobnije Lazy Bed ležaljke za Vaše dvorište, baštu ili terasu.
KrejziLejzi Lazy Bag Otvori >

Piše Laslo Vegel: Zarobljenik vlastitog zamišljenog socijalizma

"Sinulo mi je u jednom trenutku, a to sam kasnije bezbroj puta i doživeo, da bivši revolucionari ne trpe pobunjenike", piše u autobiografskom romanu "Nesahranjena prošlost" Laslo Vegel.

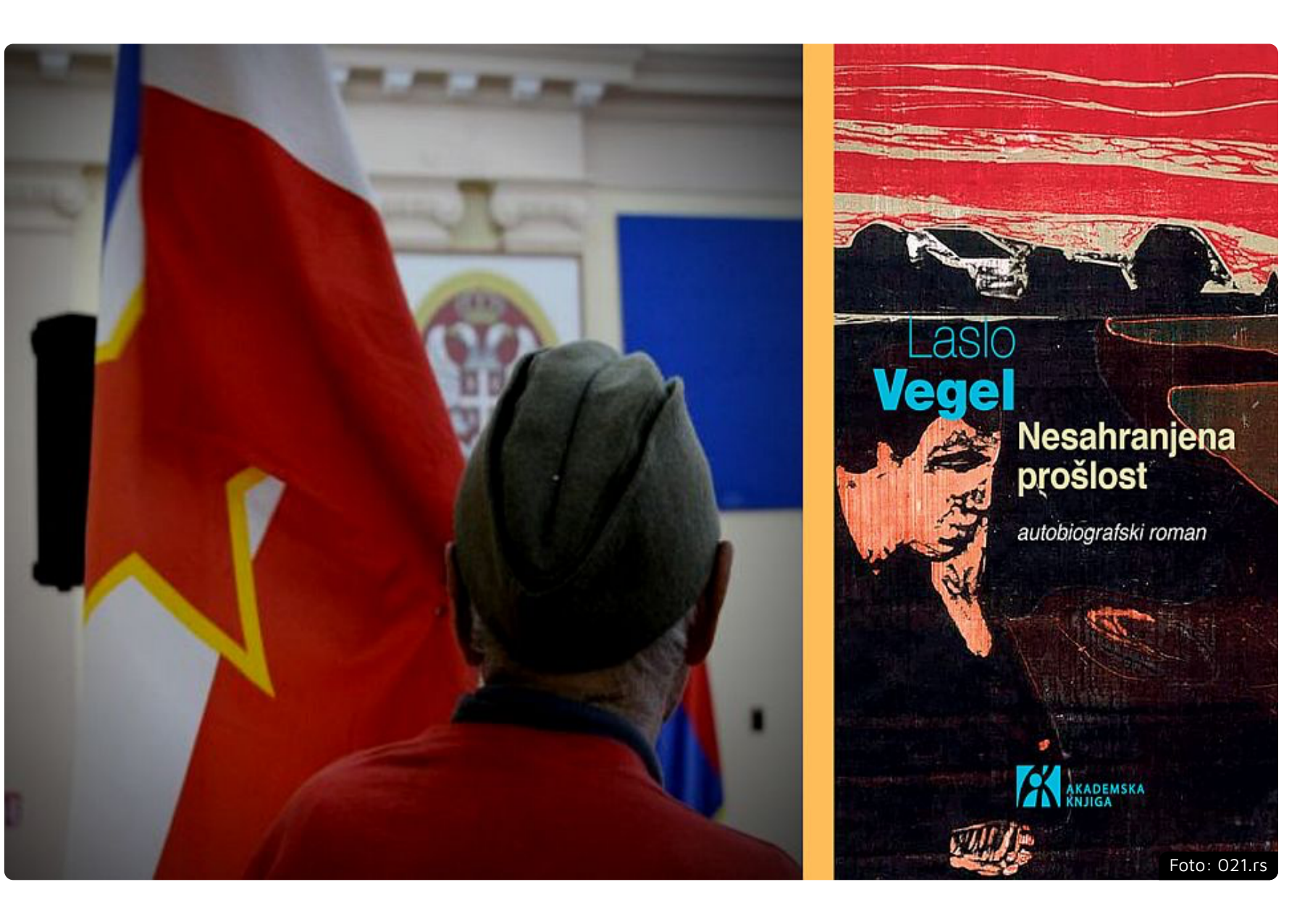

Foto: 021.rs

AUTOR
Laslo Vegel

INFO
11.02.2022.
10:40 > 10:41

KOMENTARI
2

Roman "Nesahranjena prošlost" Lasla Vegela nagrađen je zlatnom medaljom 2020. za najčitaniju knjigu u Mađarskoj. Godinu dana kasnije, u izdanju **Akademske knjige**, u prevodu Arpada Vicka, knjiga je objavljena i na srpskom jeziku.

Stanovi do 90.000 EVRA Otvori

Portal 021.rs, uz dozvolu izdavačke kuće Akademska knjiga, objavljuje deo iz "Nesahranjene prošlosti", autobiografskog i autofikcijskog romana koji obuhvata (nedostajuću) istoriju triju generacija.

PROČITAJ JOŠ
Piše Laslo Vegel: Nesahranjena prošlost
Piše Slavoj Žižek: Novi populizam nije fašizam
Piše Oto Horvat: Čika Đusi iz Vase Stajića

Laslo Vegel: Nesahranjena prošlost

Odrastao sam i vaspitavan pod staklenim zvonom socijalizma što je odredilo i moje gimnazijske godine.

Ni u porodici, ni u školi, ni u javnom životu, ni u prijateljskom društvu nisam čuo da bismo mogli živeti i u nekom drugačijem svetu. Moja generacija bila je socijalistički orijentisana što je bilo samo po sebi razumljivo, mada politika nije imala značajnu ulogu u našem životu. Nismo ni znali šta to tačno znači.

Gimnazijske godine bezbrižno su proticale, bili smo nezaštićeni i nedužni. Partijski sastanci bili su sve duži i sve dosadniji, jedino su me još privlačile žurke koje su potom sledile. Želeo sam da se ljubim i s Oliverom, ali neko bi me uvek preduhitrio, što i nije bilo strašno, uvek bi se našla neka devojka koja se rado ljubila. Bile su to kratkotrajne ljubavi, ali upravo je to i bilo uzbudljivo. Tek bi se ponekad pojavio neki stariji drug iz gradskog komiteta, verovatno sa zadatkom da nam ukaže na pravi put, ali i ta usmeravanja bila su podjednako dosadna poput gimnazijskih i, kasnije, fakultetskih časova.

Prve generacijske razlike nisu se pojavile u politici, nego u jeziku. Nismo razumeli starije drugove. Saslušali bismo ih i potom ispratili, a oni bi se od nas opraštali govoreći da ćemo još imati prilike da razgovaramo, da raspravimo stvari, ali sad moraju da žure, jer ih čekuju na nekom drugom sastanku. Vozač im je predusretljivo otvarao vrata, istim onim snishodljivim pokretima koje sam zapazio ispred Banovine, a oni su se ukrcali u službenu limuzinu i odjurili. Nisam shvatio, šta treba raspraviti. Dolazili su novi drugovi, i oni su držali govore, i oni su se uvalili u službeni auto, imaćemo još prilike da razmenimo mišljenje, rekli bi na kraju i odjezdili.

Najpre me je ovaj rečnik otuđio od zvaničnog socijalističkog sveta. Drugačije smo govorili mi, a drugačije oni. Tada još nisam osetio da socijalizam samo koketuje sa mnom, nisam ozbiljno shvatio ni članstvo u partiji, gradski život je postajao sve uzbudljiviji, i nagonski sam osećao da nisam ja taj koji se suprotstavlja svemu zvaničnom, nego da me – nastavnicima, nerazumljivom jeziku partije i javnom govoru uopšte – suprotstavlja gradski život. Urbani rečnik i urbani način života našli su se u koliziji sa govorom drugova iz gradskog komiteta. Čitao sam novine, ali nisam mogao tačno da razumem šta hoće sa mnom. Moje viđenje života protivrečilo je jeziku vlasti.

Moja generacija bila je socijalističkih nazora, ali je drugačije govorila. Gledao sam francuske i američke filmove, oblačio se poput junaka tih filmova, oduševljavao se egzistencijalistima: Kamijem, Sartrom, najčešće oblačio crne rolke i crne somotske pantalone, nastojeći i da razmišljam kao oni. Posle partijskih sastanaka jurili smo na žurke ili u bioskop, da bismo po ko zna koji put gledali francuski film reditelja ŽanLik Godara "Do poslednjeg daha" sa ŽanPolom Belmondom u glavnoj ulozi. Sa crvenom partijskom knjižicom zamišljali smo takav život kakav smo gledali u Godarovim filmovima.

Sećam se prve velike pobune: nekoliko profesora iniciralo je zabranu nošenja farmerica. U početku smo od švercera nabavljali jeans, ali od kada smo s crvenim pasošem mogli slobodno da putujemo – oblačili smo se direktno u Trstu. Žurke su bivale sve učestalije, devojke su se sve slobodnije ponašale, u novim zapadnim filmovima bljesnuli su nagoveštaji buduće seksualne revolucije. Naše fantazije su prevazilazile stvarnost, hvalisali smo se, nadgornjavajući jedni druge, s koliko smo devojaka spavali. Nisu ni devojke htele da ostanu malograđanke, na žurkama smo se nespretno udvarali, ali nas to nije obeshrabrivalo da sakupljamo trofeje, prigodna ljubakanja bila su bezazlene igre koje su nadomeštavale stvarnu avanturu, i ja sam u bezvazdušnom prostoru tražio avanturu s naivnom verom, da se upuštam u igre bez posledica.

Osećao sam se slobodnim, i partijsko članstvo mi je izgledalo kao neka vrsta takve avanture bez posledica. Oko mene su cilikale političke fraze, i ja sam, kao i drugi, klimao glavom, jer me te fraze nisu ni na šta obavezivale, niko me nije prisiljavao da ih uzimam ozbiljno. Stvarnost mi nije nanosila rane, samo me je mašta privlačila. Moji kritički refleksi bili su podstaknuti životnim nemirom, što u početku nije bilo u suprotnosti sa članstvom u partiji, jer socijalizam za mene nije bio onakav, kakav je bio u stvarnosti, već onakav kakvim sam ga ja zamišljao. Verovao sam da je lep poput kakve zgodne devojke, i pravedan kao maršal Tito. Živeo sam bezbrižno u jednom svetu za koji nisam hteo da znam, i zamišljao jedan svet u kojem bih voleo da živim.

Pre velike mature, i kasnije, početkom šezdesetih, počeo sam da primećujem da stvarni svet nije onakav kakvim sam ga zamišljao, na retorti socijalizma pojavili su se znaci prvih pukotina. Nije me politika iritirala, već moja imaginacija, moje nemirno osećanje života pobudilo je u meni prve sumnje. Ideja koja nam je oktroisana, produžavala nam je detinjstvo, i odlagla početak nemirne mladosti.

O buntovnoj omladini čitao sam samo u romanima, ili sam je sretao na filmovima. Ni danas ne verujem onima koji bučno naglašavaju da su, kao mladi, svesno sumnjali u socijalizam, da su bili opozicionari rođeni u zlatno doba režima, samo što su bili prinuđeni da svoje misli drže u tajnosti, jer bi se inače našli u nevolji. Ti večiti nepogrešivi i danas se neprestano hvale da su uvek bili na pravoj strani; ne, ja i ovoga puta skrušeno priznajem, u početku nisam ni slutio gde je dobra, a gde loša strana, bio sam zarobljenik vlastitog zamišljenog socijalizma.

Očeva generacija se nagodila sa stvarnošću, ja nisam bio na to prinuđen, jer nisam teglio na leđima njeno breme, nisam ni znao da postoji. Od samog početka šezdesetih godina, neodlučno, kolebljivo, lutajući, a ponekad još i sanjareći, postepeno, korak po korak, razočaravao sam se, istina, ne u socijalizam, nego u stvarnost.

Ne znam tačno gde je i kako je to počelo. Neposredno pre velike mature, na jednoj žurci posle partijskog sastanka, uspeo sam konačno da se ljubim i s Oliverom, ali smo se zabavljali svega nekoliko nedelja. Jedne večeri, posle bioskopa, pitala me je da li sam raspoložen da sutradan odem s njom na jedno važno mesto, gde poslednjih meseci rado odlazi. Naravno da sam bio raspoložen, odvela me je na Tribinu mladih koja se tada još nalazila u Šafarikovoj ulici.

Prisustvovali smo zanimljivom razgovoru, sedeli smo u poslednjim redovima, povremeno zaprepašćeno se pogledajući, slušajući nešto što nigde drugde nismo mogli da čujemo. Pisci, sociolozi, kritičari, iznosili su svoje mišljenje da u ovoj zemlji ništa nije u redu. Posle rasprave požurili smo napolje poput grešnika. Premišljao sam ozbiljno da li da dođemo i na sledeću tribinu. Verovatno je i Olivera razmišljala isto, jer me je zabrinuto upozorila da o tome nikom ne pričam. Odlazili smo još nekoliko puta, ona je posle nastavila studije u Beogradu, a ja sam od početka nove sezone, s izvesnom grižom savesti, krišom posećivao tribinu. Verovatno su posle gimnazije, početkom šezdesetih, počeli u meni da se bude znaci pitomog otpora, ali ni tada svesno, pre bih rekao iz želje za avanturom. Mnogo toga nisam razumeo, ali sam pažljivo slušao te rasprave koje su ipak u meni nešto uzdrmale. Verovatno me je samo žudnja za nekom samociljnom pobunom usmerila na put o kojem nisam znao kuda vodi.

Najpre sam u književnosti otkrio da postoji i jedan drugi svet, pomalo, doduše, stran i nerazumljiv, ali ujedno i strašno privlačan. Književnost je za mene predstavljala pustolovno lutanje u vlastitom lavirintu, rizičan izlet u utopiju, otkrivao sam nove romane koji su obavezivali na ličnu odgovornost i podsticali na lične odluke. Ko sam ja, počeo sam da se pitam. Sve češće sam svraćao na Tribinu mladih, gde sam prvi put čuo za primenu najrazličitijih represivnih mera, o tome, da postoje stvari o kojima je zabranjeno govoriti, da postoje pesme koje se ne smeju objaviti, da postoje misli koje je zabranjeno izreći. Živela je u meni želja da konačno odrastem, da otkrijem nešto i u sebi, i u spoljnom svetu. Spremnost je postojala, ona me je iznutra i razdirala, samo je pronalaženje puta bilo teško.

Književnost mi je pomogla da otkrijem onaj svet u kojem živim i da izbauljam iz onog u kojem sam rođen. Zahvaljujući književnosti naišao sam na zatajenu stvarnost. Čuo sam da je u Beogradu zabranjen jedan časopis, da je i Miroslav Krleža u mladosti pisao sumnjive stvari, da je zabranjeno pominjati Đilasovo ime. Nisam uspeo da dođem do opasnih knjiga, s novim poznanicima strastveno sam raspravljao o tome u obližnjim pivnicama. Tražio sam opasnost koja me je dugo zaobilazila. Nije mi se desilo ništa loše, nije me snašlo nikakvo zlo, izvor mojih sumnji je za mene i danas zagonetka. Ne znam tačno ni to, da li je ona počela bekstvom ili pukom radoznalošću. U početku ni na koji način nisam bio svesni buntovnik, pre će biti da sam hteo da se oslobodim čemera i ravnodušnosti. Na javnoj sceni slušao sam samo o uzvišenim revolucionarnim idejama, dok je s druge strane svakodnevica ostajala skandalozno jednolična. Velike zverke držale su govore o istorijskim promenama, međutim, u svom ličnom životu, nikakvu promenu ni u naznakama nisam osetio. Sve je naizgled bilo u redu, možda sam tek slutio, da negde ništa nije u redu.

Čekao sam da odrastem. Čekao sam i čekao, ali društvo mi to nije dozvoljavalo. Rukovodioci su držali govore o revoluciji, pa su naglo ućutali, ništa nije imalo svoj nastavak, pa ni revolucija. Licemerje se računalo kao herojsko delo. Čitao sam Stendala i shvatio da živim u lažnom, malograđanskom svetu. Smučilo mi se kad sam se suočio sa činjenicom da se očekivanja svode na to da u belim pantalonama, u beloj majici, sa Titovom štafetom u ruci, sav oduševljen, tapkam u idealizovanoj sadašnjosti, i da budem zadovoljan jer ne moram da teglim na leđima bilo kakvo breme, nekadašnji revolucionari su sve ostvarili.

Ni tada nisam sumnjao u ideju socijalizma. Kritičke misli u meni je pobuđivalo to što sam preterano verovao u tu ideju. Socijalistička retorta, u kojoj sam rođen, istovremeno me je i štitila, ali i sprečavala u spoznavanju, nisam imao hrabrosti da se suprotstavim strepnji koju je indukovala jedna nevidljiva vlast. Kako bih i pomišljao na to, da i drugi skrivaju svoja osećanja, pa tako i svoje strahove? Sinulo mi je u jednom trenutku, a to sam kasnije bezbroj puta i doživeo, da bivši revolucionari ne trpe pobunjenike.

Počeo sam da slutim zbog čega poštovanja vredan revolucionar ponekad postane snishodljiv podanik ili strogi autokrata i, ako ustreba, diktator čvrste ruke. Sve sam to samo kao kroz maglu naslućivao, polako shvatajući da moja, u socijalističkoj retorti stasala generacija, nema nikakvu misiju: osudili su nas da budemo ili odani, prilagodljivi podrepaši, ili beznadežni pobunjenici, sizifovski socijalisti. Oni koji su se nagodili, mislili su da su postigli svoj cilj, što im daje za pravo da se odreknu onih koji su hteli više socijalizma. Srednjeg puta nije bilo. Upravo je moja, u retorti rođena generacija, odgovorna za to što je iz socijalizma izumro idealizam, i što se srozao na vrelu nadu i na puku tehnologiju vladanja. Iz moje generacije su poticali pametni, obrazovani i spretni helebardisti vlasti.

Spoznavši da su nas odrasli osudili na bezbolnu, dobrovoljnu i srećnu pokornost, obuzela me je apatija. U redu, neka onda ostane samociljni prkos. Ako oni drže propovedi o velikim ciljevima, budimo mi besciljni, ako oni govore o plemenitim idealima, mi ćemo razotkriti te ideale. Moja gnevna pobuna protiv odraslih, koji su govorili da treba da raskinemo sa svojim snovima i da sledimo njihove ciljeve, da se odreknemo pustih želja, da nikakvih novih ciljava nema, da su nedisciplinovane želje štetne, da budemo pragmatični, da se saberemo, budemo skromniji, i prihvatimo njihove darove. Moj prosanjani socijalizam zahtevao je pobunu, a stvarni socijalizam je vodio u konformizam. Pobuna želja me je usmerila na ovaj put.

Našao sam se među mladim socijalistima koji nisu umeli mudro da se nagode sa stvarnošću. U početku su mi samo emocije besnele, jer sam čeznuo za jednim drugačijim osećanjem života i drugačijom formom življenja koja me je podsticala na bekstvo iz sveta odraslih, na napuštanje sistema. Pobegao sam u jedan drugačiji život i prkosno govorio: jeste, neka bude besciljan i nerazumljiv, nemoralan i mar ginalizovan, samo da ne bude lažan i pretvoran. Isteturao sam se iz napukle socijalističke retorte i našao se suočen s posttrijanonskim očevima i dedovima.

Ne mogu tačno da odredim kad je počela da puca ona retorta u kojoj sam živeo, možda mnogo kasnije no što mislim, samo što ja nisam smeo ili nisam ni hteo da znam za nju, dugo se nadajući da se očeve traume nikad više neće ponoviti, niti da ću imati ikakvih problema zbog toga što sam Mađar, jer se i otac našao u mirnim vodama, konačno je došao kraj jezivim vremenima i od sad će biti sve u redu. S takvim uverenjem zašao sam u mladalačko doba.

Bez busole pošao sam jednim putem, na kojem sam lavirao između raznih ideja, ni sam ne znajući na koju stranu da pođem. U početku sam se lomatao između utopijskog socijalizma i emotivne, duševne pobune, lutao između euforije i očajanja kad me je povukao sa sobom prvi i ujedno poslednji nadama prožeti događaj: u junu 1968. godine u Beogradu su neočekivano izbile studentske demonstracije. Studenti u Berlinu i u Parizu bunili su se protiv kapitalizma, strastveno sam čitao vesti, tako je, u pravu su, mislio sam preplašeno, ali protiv čega da se pobunim ja? Protiv socijalizma? Protiv oca koji se mirnim putem nagodio sa socijalizmom?

***

Akademska knjiga objavila je 2021. roman Lasla Vegela "**Nesahranjena prošlost**". U izdanju Akademske knjige objavljeno je više Vegelovih knjiga: "Novosadski dnevni 1911-2016", "Balkanska lepotica ili Šlemilovo kopile", "Ispaštanje ili priče iz donjih predela" i "Neoplanta ili obećana zemlja".

Podrži 021
021 je pokrenuo svoj gift shop - Shopins.rs, a kupovinom nekog od artikala direktno podržavate rad naše redakcije. Svaki vaš doprinos, ma kako bio velik ili mali, dragocen je. Jer pravo novinarstvo vredi.
PODRŽI 021

Препоручите 11 Подели Твитуј

TEME
LASLO VEGEL AKADEMSKA KNJIGA

KOMENTARI 2 HRONOLOŠKI NAJPOPULARNIJI

Pićuka 11.02.2022 • 18:56
Gospodin Vegel je car.
5 1 +4

/ 11.02.2022 • 15:27
/
sve je precizno tacno o 'srecnim' vremenima kod tita
6 4 +2

SVI KOMENTARI 2 OSTAVI KOMENTAR

NAJČITANIJE U POSLEDNJIH 72H
VIDEO: Ukrali čitav most naočigled seljana
Da ne pojede inflacija: Vučićevu povećana plata, pogledajte koliko zarađuju gradski funkcioneri
Novosađanin se pita: Dokle više sa bahatim parkiranjem

TUDI SADRŽAJI
Cinkarenje za kao porodični posao: Ko su otac i sin, policajci kavačkog klana
Evroliga: Osuđujemo ponašanje navijača Olimpijakosa
Ponoćni status Luke Modrića napravio haos na internetu, odgovori se nižu FOTO
Šta se dešava s vašim organizmom ako jedete previše špargli?
Novi tip hepatitis stigao u Srbiju, prvi pacijent dete na beogradskom Institutu
Severna Koreja poslala na njive zvaničnike i zaposlene u preduzećima
Veliki transfer na pomolu: Zvezda Juventusa na pragu prelaska u Inter
Dončić rešetao, a onda je Pol napravio retko viđeni šou, Majami lako slavio
Raspisan konkurs za nagradu „Milan Mladenović", slogan „Prijavi svoju stvar"
Preporučuje Content Exchange

OSTALO IZ KATEGORIJE INFO - MIŠLJENJA I INTERVJUI

Piše Slavoj Žižek: Prvi maj u viralnom svetu
30.04.2022. • 2
"Lokalno stanovništvo se eksploatiše kada se njegova teritorija koristi za industrijsku poljoprivredu ili intenzivno rudarstvo za izvoz", piše Slavoj Žižek.

Naše pravo na grejanje i po cenu tuđih života: Da li je pacifizam moguć samo u miru?
29.04.2022. • 8
Rat u Ukrajini ušao je u treći mesec. Kraj mu se ne nazire i ne postaju jasniji ciljevi ruske invazije.

Sevdalinke i "crna žuč"
27.04.2022. • 0
U postjugoslovenskoj eri sevdalinka je doživela još jednu promenu: dobila je svoju rok i folk formu, uvrštena je u world music, piše u "Slikama iz kulturne istorije Srednje Evrope" Martin C. Putna.

Piše Slavoj Žižek: Rat u svetu bez uverenja
22.04.2022. • 5
Takozvani oligarsi u Rusiji i drugim bivšim komunističkim zemljama, buržoaski su pandan onoga što je Marks zvao lumpen-proletarijatom.

Narod bira, ali se drugi pitaju - biti po volji Vašingtona i Moskve
18.04.2022. • 17
Novu vladu Srbije očekuju veliki izazovi - može da povlači i izuzetno lucidne poteze, ali će biti beskorisni ukoliko ne budu tolerisani kako u Beloj kući, tako i u Kremlju.

Piše Džozef E. Stiglic: Pristojan život za sve
16.04.2022. • 1
Hipotekarni sistem koji danas vodi država predstavlja javno-privatno partnerstvo, pri čemu privatna strana uzima dobit u obliku visokih naknada, a javna strana preuzima gubitke.

Šta orao krstaš iz naprednjačkog spota nije mogao da nam poruči?
13.04.2022. • 7
Živimo u državi u kojoj još uvek nema preuzimanja odgovornosti za svoja dela, a kazneni sistem radi s vrlo ograničenim radnim vremenom.

Razgovor sa Noamom Čomskim: Do poslednjeg Ukrajinca
13.04.2022. • 8
Rat u Ukrajini izaziva potrese u međunarodnim odnosima.

Kako udovoljiti gospodaru
12.04.2022. • 4
Susret dva stranačka lidera, Vučića i Đilasa, ponajpre ukazuje na želju da se nova izvršna vlast formira ne toliko protiv, koliko nezavisno od izbornih rezultata, a što više po notama iz inostranstva.

Slava i strava politike u slučaju doktorke Grujičić
12.04.2022. • 16
I bi pomor.

Uže oko vrata Srbije
11.04.2022. • 17
Srbija ubrzano tone ka dnu. Razlog je sve teža prodaja državnih obveznica kojima se vraćaju pristigle finansijske obaveze.

Piše Džozef E. Stiglic: Radnici između korporacija i država
09.04.2022. • 2
"U najkraćem, politika, tehnologija i globalizacija su neraskidivo povezane u stvaranju današnjih problema", piše ekonomista i nobelovac Džozef E. Stiglic u knjizi "Narod, vlast i profit".

Vraćanje NIS-a u državno vlasništvo - loša ideja uz loše namere
07.04.2022. • 17
Pre nego što je Gaspromnjeft kupio većinsko vlasništvo, Naftna industrija Srbije je bila izrazito zaostala kompanija.

Velika analiza izbornih rezultata: Dok čekamo sabah sa šejtanom
06.04.2022. • 13
Još jedni izbori su za nama, čini se ovaj put u poslednjih 10 godina praćeni najvećim očekivanjima, a posledično i velikim razočarenjima.

Piše prof. Kostić: Drugačiji pogled na rezultate izbora ili zašto sam prezadovoljan
05.04.2022. • 32
Ja sam lično potpuno prezadovoljan rezultatima izbora.

Piše Džozef E. Stiglic: Narod, vlast i profit
02.04.2022. • 3
"Ne žele svi kapitalizam na američki način, sa njegovom korporativnom silom i nejednakošću", piše ekonomista i nobelovac Džozef E. Stiglic u knjizi "Narod, vlast i profit".

Siromašni gladuju, bogatiji se vozikaju
01.04.2022. • 15
Umesto da u sve većoj krizi pomogne najsiromašnije, ezistencijalno ugrožene, država smanjivanjem akcize na gorivo za 20 odsto praktično bogate podstiče da se komotno voze automobilom.

Piše Veran Matić: Novosadski inat
31.03.2022. • 3
Već sam pisao o pretnjama smrću novinaru Danasa Miljku Stojanoviću i efikasnom radu tužilaštva koje je pokrenulo postupak protiv P.S.

Ministarkina odbrana: Kad fantomi biraju
31.03.2022. • 12
Izuzetno je loša prekjučerašnja odbrana ministarke državne uprave i lokalne samouprave Marije Obradović.

NAJNOVIJE >
Uhapšeni zbog napada na radnika obezbeđenja kineske firme u Boru
Đoković bez borbe u četvrtfinalu, Mari se razboleo
Vučić: Sa Rusima o ceni gasa posle 10. maja, sa naftom imamo više problema
Deo Ulice Branka Radičevića bez vode
RFZO nabavlja oko 373.000 doza vakcine protiv sezonskog gripa
Sumnja na novi tip hepatitisa kod dečaka u Beogradu, jetra mališana u teškom stanju
Bil Gejts za BBC: „Teorije zavere o meni su sulude, ljudi viču na mene na ulici"

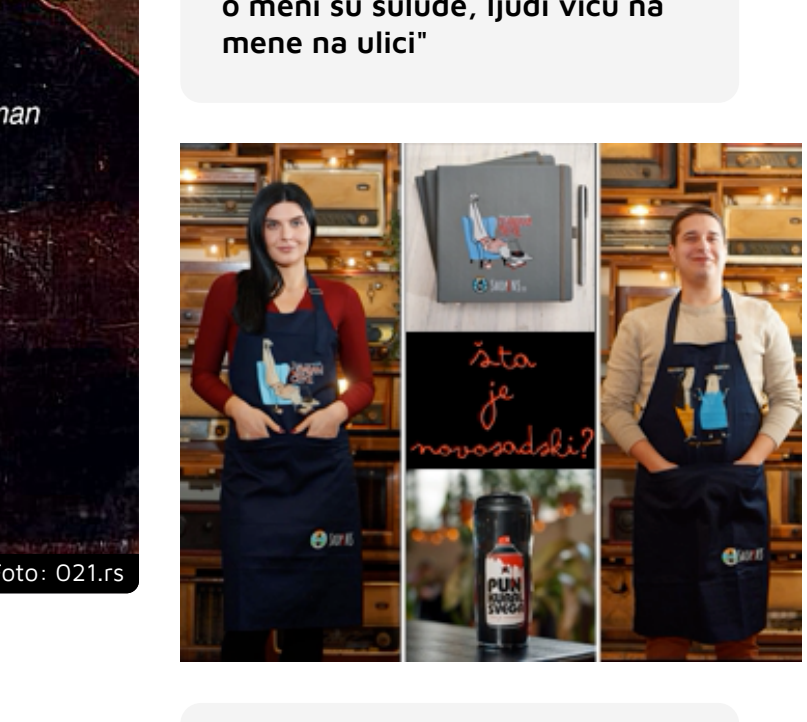

NAJPOPULARNIJE >

FOTO: Izletnici upalili vatru za ražanj uz sam spomenik na Iriškom vencu	15336
FOTO: "Audi" udario u drvo, izvalio ga iz korena	11797
Novosađanin se pita: Dokle više sa bahatim parkiranjem	6365
Da ne pojede inflacija: Vučićevu povećana plata, pogledajte koliko zarađuju gradski funkcioneri	6171
Zbog pečenja praseta kraj spomenika na Iriškom vencu - zapisnik protiv NN lica	5683

BMW X1 Srbija
BMW X1

PREPORUKE >

3295	FOTO: Balaševićeva muzika i poezija večeras u Ulici Jovana Cvijića
1341	Kazna 750 evra za vlasnike koji ne pokupe izmet za svojim psom, ko ne nosi dve kese plaća 38 evra
1178	Diplomatski kiks: Konstraktu nije dočekao niko iz ambasade Srbije u Italiji
570	Srbija isporučila 300.000 tona prehrambenih proizvoda prijateljskim državama u Africi
530	FOTO: Na današnji umro je Tito - život u 50 fotografija

NAJKOMENTARISANIJE NAJČITANIJE

FOTO: Izletnici upalili vatru za ražanj uz sam spomenik na Iriškom vencu	122
Novosađanin se pita: Dokle više sa bahatim parkiranjem	110
ANKETA: Recite nam - kakav će biti život u Novom Sadu za pet godina?	68
Da ne pojede inflacija: Vučićevu povećana plata, pogledajte koliko zarađuju gradski funkcioneri	65
Vučević: Neophodno obezbediti više od 400 parking mesta	60

VIDI OSTALE >

INTERVJU Bajatović o svemu: Od gasa, ruskog čoveka, plate i crvene buržoazije, do zagrljaja SNS-a

29.03.2022. • 13

"Da je neko Hans ili Toni, niko ga ne bi pitao za platu", kaže u intervjuu za 021.rs Dušan Bajatović u kom govori o svemu - od gasne krize, preko odnosa SPS-a i SNS-a, do toga da li je ruski čovek.

INTERVJU Zdravko Ponoš: Za SNS država je mehanizam za vladanje sa podanicima uz pretnju siromaštvom

28.03.2022. • 29

"SNS je državu doživeo kao mehanizam za vladanje sa podanicima i to uz manipulaciju strahom, pretnjom siromaštvom i neizvesnošću", kaže u intervjuu za 021.rs kandidat za predsednika Zdravko Ponoš.

©021 Novi Sad 1999-2022. Sva prava zadržana.